

Vẫn vẫn vương dù không còn yêu em

Đến giờ tôi vẫn độc thân, dù có vài người quan tâm nhưng tình cảm của tôi vẫn bị đè nặng, trống trải.

Tám năm tôi không gặp em rồi. Tình cảm với em đã phai nhòa nhiều nhưng mỗi khi ai tình cờ nhắc về em, trong lòng tôi lại cảm thấy vẫn vương, không thù ghét dù em là người thay đổi trước. Chia tay em, tôi gặp vài người nhưng trong lòng luôn cảm thấy trống trải, luôn có thứ gì đó đè nặng. Ngày đó, tôi 25 tuổi và em 22, gặp nhau trong những lần tham gia hoạt động đoàn thanh niên ở phường xã, tiếp xúc với nhau nhiều thành bạn bè thân thiết rồi có tình cảm với nhau. Lúc đó chúng tôi hoạt động rất nhiệt tình, các chương trình luôn có mặt. Hơn một năm quen nhau có lẽ là thời điểm vui nhất.

Rồi tôi phải đi học mất hai năm xa nhà. Năm đầu tiên, chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc, ngày nào cũng vậy. Ba tháng tôi mới được về một lần, nghỉ một hai ngày lại đi. Sau đó, ngày càng em cũng bận rộn, không có thời gian nhiều cho tôi nữa. Ban đầu tôi thấy không vấn đề gì, nhưng điều gì đến cũng đến, em có người khác. Tôi chấp nhận lời chia tay của em. Tôi là người lý trí, không phải kiểu người cố níu kéo, dù trong lòng rất đau đớn nhưng vẫn cười nói, chúc em hạnh phúc. Em lấy chồng, tôi không nghĩ đến em nữa, tập trung học và công việc.

Một thời gian dài trôi qua, tôi gặp lại những người bạn trước chơi cùng, họ hỏi tôi có liên lạc với em không, tôi nói đã lâu không liên lạc. Tôi hỏi thăm về em, biết em đã ly hôn. Những người bạn hỏi tôi có quay lại với em không. Tất nhiên tôi trả lời là không. Với tôi giờ nghĩ về em không phải là yêu hay ghét, nhưng trong lòng vẫn có cảm giác thương em. Đến giờ tôi vẫn độc thân, dù có vài người quan tâm nhưng tình cảm của tôi vẫn bị đè nặng, trống trải. Đối với tôi, tình yêu với em không còn nhưng sao vẫn có gì đó níu giữ lòng tôi.

Mạnh Cường